

[Socialministeren.]

den opfattelse, at den lægetjeneste og de øvrige ydelser, som nu er til rådighed for nydende sygekassemedlemmer, ikke ville blive bevaret, hvis man fulgte kommissionsflertallet. Denne opfattelse er ikke rigtig. Der har i kommissionen været fuld enighed om at bevare de ydelser, der i dag er til rådighed for nydende sygekassemedlemmer, herunder også adgangen til gratis lægebehandling ved praktiserende læge, men det er flertallets — og også regeringens — opfattelse, at ordningen i nutiden mest hensigtsmæssigt administreres inden for det kommunale trykkesystem, således at bidrag til dækning af udgifter ved ordningen opkræves i forbindelse med opkrævningen af personlige skatter.

Den opmærksomhed, der har været om sygekassernes stilling, har sikkert givet en del af sygekassernes ansatte medarbejdere anledning til uro om deres stilling i fremtiden. Jeg tror ikke, disse medarbejdere behøver at være ængstelige i denne henseende. Der vil sikkert blive brug for deres arbejdskraft og specialviden inden for det kommende kommunale trykkesystem.

Kapitel 9 indeholder forskellige bestemmelser om ikrafttræden og senere lovrevision.

Forslaget om ændring af åndssvage-loven vedrørende forsorgens henlæggelse under socialstyrelsen er en umiddelbar og logisk konsekvens af principperne bag bestemmelserne i kapitel 7 i forslaget til lov om styrelse af sociale og visse sundhedsmæssige anliggender.

Det er i socialreformkommissionens betænkning udtalt, at man må forudse den mulighed, at åndssvageforsorgen indpasses i det kommunale forsorgssystem, men at dette eventuelt først vil kunne ske efter en længere overgangstid, i hvilken en ensartet udbygning af forsorgens standard vil kunne ske under statens ledelse.

Som anført i bemærkningerne er regeringen enig i dette standpunkt, og det vil i den kommende tid — i samråd med socialreformkommissionen — blive overvejet, hvorledes en sådan overgang kan gennemføres. Der vil dog nok gå adskillige år, inden forudsætningen for overgang til den kommunale regie er til stede.

Det er dog min opfattelse, at åndssvage-

forsorgens centrale ledelse straks fra socialstyrelsens oprettelse bør henlægges direkte under denne styrelse, således som det også foreslås for børne- og ungdomsforsorgens og for revalideringens og den øvrige særfor-sorgs vedkommende. Kun herved vil der blive mulighed for, at alle områder under socialstyrelsen vil blive undergivet ensartede regler, for så vidt angår budget- og bevillingsspørgsmål, planlægning af institutionsbyggeri, personaleadministration m.v.

Bestyrelsen for statens åndssvageforsorg har i de 10 år, der er forløbet, siden loven af 1959 blev gennemført, udøvet en stor indsats. Socialreformkommissionen tillægger det imidlertid afgørende betydning, at der sker en stadig tilnærmelse af åndssvageforsorgen til det øvrige sociale serviceapparat, og at planlægningen ses i en større sammenhæng. Jeg er enig med kommissionen, når den tilføjer, at dette næppe vil kunne ske på tilstrækkelig effektiv måde, medmindre socialstyrelsen straks fra sin oprettelse får koordinerende beføjelser inden for alle forsorgsområder.

Jeg tillægger det endvidere vægt, at administrationsrådets sekretariat allerede i 1966 i en betænkning har peget på betydelige administrative fordele ved åndssvageforsorgens overgang til egentlig statsadministration.

De mangeartede opgaver, der påhviler åndssvageforsorgen ved dens ydelse af hjælpeforanstaltninger, gør det dog ønskeligt, at socialstyrelsen får et vejledende centralt nævn til at bistå sig i dette arbejde. Jeg kan herom — samt om forslaget om lokale vejledende råd — henvise til bemærkningerne til lovforslaget.

Lovforslagene om ændringer i loven om børne- og ungdomsforsorg og loven om revalidering indeholder kun sådanne ændringer, der er nødvendige konsekvenser af lovforslaget om styrelsen af sociale og visse sundhedsmæssige anliggender. Der er tale om ændringer, som er foranlediget af de foreslåede nye regler om børne- og ungdomsværnenes sammensætning og virkeområde og om oprettelsen af en socialstyrelse. Den mere omfattende revision af bl. a. børne- og ungdomsforsorgsloven og revalideringsloven, som skulle gøre det muligt at henlægge nye opgaver til kommunale og amts-